

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/37/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814010331
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8814010331.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Martiny Zeleňakovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.11.2015, v trestnej veci obžalovaného P. T. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,3 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T 155/2014 zo dňa 4.2.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného P. T..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uznal obžalovaného P. T. za vinného zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,3 písm. a/ Tr. zák., spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/,f/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:
-dňa 08.02.2014 v čase okolo 11.00 hod. v U., na J. ulici, okr. P. nad O., rukami rozplietol kovové oplietenie zadnej časti pozemku rodinného domu popisného č. XXX, majiteľa Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., J. č. XXX, okr. P. nad O., takto vzniknutým otvorom vstúpil na pozemok, podišiel k šope, ktorá sa nachádza v blízkosti rodinného domu, z ktorej následne odcudzil starší dámsky bicykel červenej farby, 3ks rýľov, 1ks sekera, 1ks veľké kladivo, 1ks dvojkolesový vozík, kde takýmto svojím konaním spôsobil poškodenému Y. W. škodu odcudzením predmetov vo výške 83,- € a škodu poškodením v bližšie nezistenej výške, pričom mal vedomosť o tom, že uvedený dom aj s príľahlým dvorom obýva osoba staršia ako 60 rokov, pričom obdobný čin spáchal aj dňa 4.11.2013, kedy odcudzením tovaru v obchodnom dome Kaufland v hodnote 1,58 € sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za ktorého spáchanie bol postihnutý rozhodnutím, ktorým bol blok na pokutu nezaplatenú na mieste č. 17036848 vo výške 30,- € Obvodným oddelením PZ Vranov nad Topľou.

Za to mu podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. v nadväznosti na § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 5 Tr. zák., pri opätovnom spáchaní zločinu uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému a/právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 11.2.2014 sp. zn. OT 6/14, ktorým bol obžalovanému podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

b/ právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 13.1.2015 sp. zn. 10T 18/14, ktorým bol obžalovanému podľa § 211 ods. 3, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ktorým bol zároveň zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 11.2.2014 sp. zn. OT 6/14,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré písomne zdôvodnil tak, že toto smeruje hlavne k výroku o treste a k jeho výške, nakoľko sa mu trest, ktorý mu bol uložený v celkovej výmere 5 rokov a 6 mesiacov javí neprimerane prísny. V písomných dôvodoch podaných obžalovaným v zastúpení obhajcom sa uvádza, že ku skutku, za ktorý bol uznaný za vinného sa dobrovoľne priznal, bez akéhokoľvek nátlaku, tento oľutoval a túto skutočnosť považuje za poľahčujúcu okolnosť, ktorú súd pri rozhodovaní nebral do úvahy, nakoľko mal za to, že ju nemožno vzhľadom na okolnosti prípadu pripočítať. Obžalovaný si uvedomuje, že nekonal správne, najmä si je vedomý, že sa tejto trestnej činnosti dopustil na osobe vyššieho veku. Zdôraznil, že skutok realizoval bez použitia akéhokoľvek násillia a bez hrozby bezprostredného násillia. Trest v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov, ktorý mu bol uložený prvostupňovým súdom, považuje aj vzhľadom na následky jeho konania, ktorým bola len malá škoda, za neprimeraný. Napriek tomu, že bol doposiaľ viackrát súdne trestaný, išlo prevažne o majetkovú trestnú činnosť, uviedol, že sa so svojou rodinou nachádza v zlej finančnej situácii, je sociálnym prípadom, ani on, ani družka nikde nepracujú a spolu vychovávajú 8 detí. V dôsledku týchto nepriaznivých životných okolností spáchal aj tento trestný čin, neuvedomil si však, že sa dopustil až takého protiprávneho konania, za ktorý môže dostať tak vysoký trest. Je si vedomý, že za svoje konanie musí znášať aj následky, avšak výška uloženého trestu je privysoká, pretože sa necíti ako zločinec. Na záver uviedol, že si myslí, že svoj účel splní, pokiaľ ide o jeho osobu, aj miernejší trest, preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil v časti výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol sám a uložil mu miernejší trest.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkávané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., preskúmaval len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. V podstate z neho plynie, že prihliadal na zásady pre ukladanie trestov vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., teda na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa správne zistil, že obžalovaný bol štyrikrát priestupkovo postihnutý, podľa vyjadrenia obce U. sa o svoju rodinu nestaral, bol pravidelne pod vplyvom alkoholických nápojov a v čase podania ich správy bol vo výkone trestu odňatia slobody, správne poukázal aj na správu z ústavu na výkon trestu odňatia slobody v L., kde obžalovaný vykonával trest, kde si svoje povinnosti plnil, ústavný poriadok dodržiaval a nedovolennej činnosti sa nedopúšťal, nebol disciplinárne odmenený, ani potrestaný. Správne poukázal prvostupňový súd aj na odpis registra trestov, v ktorom má obžalovaný doposiaľ 17 záznamov. Naposledy bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 13.1.2015 sp. zn. 10T 18/14 trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest bol súhrnný a bol ním zrušený trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. OT 6/14 zo dňa 11.2.2014.

Správne poukázal prvostupňový súd aj na prítiažujúce okolnosti, ktoré u obžalovaného zistil, a to podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. teda, že obžalovaný už bol za trestný čin v minulosti odsúdený, ako aj podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., pretože spáchal viac trestných činov. Správne postupoval prvostupňový súd, pokiaľ konanie obžalovaného kvalifikoval aj podľa § 212 ods. 2 písm. a/, f/ Tr. zák., keďže vychádzajúc z lustrácie v registri priestupkov bol obžalovaný postihnutý za priestupok proti majetku, ktorého sa dopustil dňa 4.11.2013 tak, že ukradol tovar v OD Kaufland, za čo mu bola uložená pokuta, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 4.11.2013. Rozhodnutie v priestupkovej veci vydalo OO PZ Vranov nad Topľou blok č. 17036848. Prvostupňový súd správne postupoval, aj pokiaľ obžalovanému nepriznal pofahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., keďže sa obžalovaný priznal ku spáchaniu trestného činu až v konaní pred prvostupňovým súdom, v prípravnom konaní spáchanie skutku popieral, pričom priznanie možno hodnotiť ako priznanie v dôsledku iných dôkazov, keď obžalovaného zo spáchania skutku usvedčovali aj svedkovia vypočutí v prípravnom konaní, a to predovšetkým I. O., mal. H. O. a O. I..

Pri zločine porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. je možné uložiť jeho páchatelovi trest odňatia slobody vo výmere od 3 rokov do 8 rokov. Správne postupoval prvostupňový súd, pokiaľ v danom prípade aplikoval ust. § 38 ods. 5 Tr. zák., podľa ktorého pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Obžalovaný P. T. bol trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T 176/13 zo dňa 4.10.2013 uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný sa stíhaného trestného činu dopustil pred tým, než mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. OT 6/14, (ktorý obžalovaný prevzal dňa 11.2.2014), ako aj predtým, než bolo vo veci sp. zn. 10T 18/14 vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou doručené prvé odsudzujúce rozhodnutie, a to trestný rozkaz zo dňa 7.8.2014, ktorý obžalovaný prevzal dňa 27.8.2014, ktorý trestný rozkaz bol v dôsledku podaného odporu zrušený, následne bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 13.1.2015, sp. zn. 10T 18/14. Správne preto postupoval prvostupňový súd, pokiaľ obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.. Správna je potom aj úprava základnej výmery trestu odňatia slobody, ktorý bolo možné obžalovanému uložiť vo výmere od 5 rokov a 6 mesiacov do 10 rokov a 8 mesiacov.

Prvostupňový súd teda uložil obžalovanému trest na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 194 ods. 3 Tr. zák., upravenej v súlade s § 38 ods. 5 Tr. zák.

Ani krajský súd nezistil žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., teda dôvody na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, keď aj zo správy z miesta bydliska plynie, že obžalovaný sa o svoje deti riadne nestaral, keď tieto sa dopúšťali záškoláctva, sám má v odpise registra trestov 17 záznamov.

Vzhľadom na uvedené mal krajský súd za to, že tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie je v tomto prípade trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov trestom primeraným. Správne prvostupňový súd obžalovaného zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Snáď by bolo potrebné prvostupňového súdu vytknúť malé pochybenie, keď čiastočne upravil skutok obžaloby vo výške spôsobenej škody, pričom neoboznámil strany s touto zmenou, avšak toto je v prospech obžalovaného, ako aj v súlade s odborným vyčíslením škody, preto nebolo potrebné sa týmto pochybením iným spôsobom zaoberať. Taktiež sa prvostupňový súd dopustil vo výroku o treste malej chyby, keď pri výroku o zrušení trestu podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. v bode b/ uviedol, že obžalovaný bol odsúdený právoplatným trestným rozkazom, aj keď obžalovaný bol právoplatne odsúdený vo veci sp. zn. 10T 18/2014 rozsudkom zo dňa 13.1.2015. Taktiež vykonal prvostupňový súd dokazovanie nad rámec potrebný pre rozhodnutie o treste a spôsobenej škode, keď opakoval všetky dôkazy tak, ako tieto boli zabezpečené v prípravnom konaní a boli prečítané aj listiny, ktoré nie sú dôkazmi v trestnom konaní. Keďže inak postupoval prvostupňový súd v celom rozsahu zákonne, rozhodol na základe zákonne vykonaných dôkazov, svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil, pričom krajský súd aj v podrobnostiach

na odôvodnenie tohto rozhodnutia poukazuje, neostávalo krajskému súdu iné, než postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.